

VÝSTAVA KNIHY A ČESKOSLOVENSKÉHO KNIHTISKU

(Uspořádal spolek Typografia v Praze, Topičův salón)

Kniha více než kterýkoliv jiný předmět má býti sličná a především řemeslně správně zhotovená, o této věci pracuje spolek již po léta, dokladem jeho dobrých snah jsou časopisy Typografia, Pravidla sazby, Krásná kniha atd. Z kruhu spolku šířila se znalost knižní úpravy, K. Dyrnyk byl jedním z prvních, kdo sdělil svoje zkušenosti o věcech sazby a knihtisku. Od dob, kdy obrodné snahy překročily hranici výlučného bibliofilství a obrátily se ke skutečné potřebě, nabyly všeobecného významu. Nejde již o pouhé napodobení prvotisků a starých vazeb, leč o uměleckou činnost, vynalézavou práci, užití vědomostí.

Výstava má především informovati, znázorňuje, jak se kniha hotoví. Lze viděti nákresy písma, písmo sázené ručně, sázecím strojem, sazbu stereotypovanou pro novinářský tisk. V dobrém výběru jsou vystaveny řezby do dřeva a do jiného materiálu, dále štočky zinkové i autotypické.

Snaha spolku je ušlechtilá, leč zdá se, že v sebe pojala příliš mnoho starožitných pravidel a zřetelů k dávné dokonalosti. Staré tisky nemohou nám sloužiti za vzor. Někdejší sazeči a knihtiskaři chtěli mít knižní stránku nerušenou a klidnou, na obrázek hleděli jako na ozdobnou plochu — tyto a jiné zásady byly zbytečně přejaty. Nám jde především o výraznost, obraz nechť je především výtvarně krásný, tehdy bude i zdobivý, buď reprodukován z řezby nebo autotypicky. Čapkovy nebo Hofmanovy úpravy knih (například Zářivé hlubiny) jsou dokladem, že není třeba dbáti návyků a bázlivé formálnosti.